Ч. 158. Субота 27 (14) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Події в Туреччині. — Нові морскі уруженя Анґлії.

Події в Туреччині не ворожуть добрих наслідків. Тому то болгарскі дневники. пишучи про анархістичні відносини пануючі в европейскій Туреччині, домагають ся інтервенциї держав, бо полумінь турецкої домашної війни може легко перекинутись на цілий балканьский півострів.

Сими днями перебували у Відни визначні члени дипльоматичного тіла з Білгороду і Софії. Ті дипльомати осудили положене в Альбанії і европейскій Туреччині яко дуже критичне. Коли альбаньска ворохобня осягне успіхи, коли альбаньска ворохобня стане управною, то буде се початок розбитя турецкої держави. Альбаньска ворохобня є для Туреччини — на думку дипльоматів — о много небезпечнійша, чим триполітаньска війна.

А що в Альбанії дуже горяче положене, про те сьвідчить отсе урядове донесене з Царгороду: Борби між войском і ворохобниками тревали кілька днів і покінчили ся відворотом войска в напрямі до Дякови. Втрати войска мають виносити 300 убитих і ранених. Крім того богато вояків розоружено. На границии вілаєтів Скутарі і Косово окружено войско. Там полягло 250 рядовиків і офіцирів. Богато оружия, одну армату і два машинові карабіни впали в руки ворохобників. Одного офіцира повішено; є ним капітан Гайзі бей. Войско в Дякові признало домаганя ворохобників, почім боротьба втихла. Каймакан з Дякови утік, а вожд Альбанців Різа бей обняв управу міста. Всі офіцири братають ся з ворохобниками. Кількох прилучило ся до Альбанців, котрі прибувають з ріжних сторін. Дорога до Верісовіч є обсаджена Альбанцями. Ціла залога в Прізренді зворохобила ся з виїмком одного баталїону. Альбанці з Люма машерують на Прізренд. Оногди здобули Альбанці транспорт амуниції, зложений з 27 возів і розоружили 80 вояків. Дня 19 с. м. відбула ся 6-годинна борба ворохобників з войском коло Бардовця і покінчила ся розоруженем 250 вояків і 80 жандармів. В богато инших місцях розоружено жандармів і приневолено їх до утечі.

В Порті відбула ся в прияві численно зібраної публики церемонія відчитаня рескрипту в справі іменованя великого везира. В сім рескрипті є уступ, в якім султан висловлює надію, що кабінет переведе слідство ізза подій, які викликали невдоволеня в ріжних місцевостях, особливож в Альбанії, а також поробить відповідні зарядження для виконуваня законів і забезпеченя справедливости і ладу. Добро і поступ краю вимагають шанованя конституциї. Султан надїє ся, що новий кабінет буде поступати в сім дусі.

Велика товпа населеня, в тім богато офіцирів заповняло улиці, якими мав переїздити великий везир. Товпа витала овацийно великого везира, а також Назіма і Кіяміля. На засіданю ради міністрів, що тревало до 1-ої год. в ночи, розважувано не лише справу положеня в Альбанії, але також справу розвязаня палати і знесене стану облоги (в Царгороді), яке треває вже від 3 літ і признане амнестиї. Зачувати, що знесене стану облоги буде нині проголошене. В Царгороді доси мирно.

Мимо всего офіцири невдоволені. Один з царгородских дневників оголошує проклямацию войскової ліґи, в якій вичислено небезпечности теперішного положеня, котре рівнає ся послідним часам панованя Абдул Гаміда. Конституция мала привести до відродженя краю, однак її не переведено. Супротив того звертає ся ліґа з покликом до офіцирів, щоби боронили вітчини. Ціль ліґи є: скріплене армії через усунене кабінету Саида баші, розвязане палати і розписане нових виборів. Ліґа має бути на разі тайною, а по переведеню своїх задач розвяже ся.

Молодотурки зі своєї сторони мобілїзують ся, щоби не допустити до розвязаня палати послів.

В кульоарах царгородскої палати послів кружляли чутки, що Альбанці, до яких мало

Любовний напиток.

(З італїяньского).

— Не шкодило би, щоби ви, пане Джетаніно, були трохи чемнійші!

— Простіть пані, панно Кончето, але пхають мене з усїх сторін.

— Добре, але задля сего не потребуєте так дуже тиснути ся. Кармельо, присунь ся близше до мене, зроби місце сему неотесаному чоловікови.

Сей, о котрім була бесїда, малий, жовтий чоловік, поклонив ся глубоко, що мало бути ознакою вдячности за чемність, яку єму зроблено.

Усьміх вдоволеня перебіг по лици панни Кончето. Она була найбільшою і найнебезпечнїйшою лихваркою в місті, але убогий нарід був все супроти неї з великим респектом, бо мала опінїю непомильної ворожки і... отрійниці, — а з людьми сего рода треба все бути на добрій стопі. Можуть они за яку небудь суперечку спровадити на карк чоловіка хоробу, можуть своїм злим оком викликати нещастє, а передовсїм можуть підступним убийством позбавити житя. Милий Боже, кілько нещасть можуть нанести такі люди!

— Перепрашаю за мою цікавість, — відозвав ся голос коло уха Кармелї — але пані їдуть напевно до Фонтанель?

— Дуже правдоподібно—відповіла молода женщина — на що бралиб ми білет до Санїта?

Але в тій хвили пожалувала своєї нечемної відповіди і звернула ся до донни Кончето:

— Догадую ся, пощо пані там їде, хочете певно зробити комусь якусь прислугу.

— Чого се чоловік не зробить для своїх ближнїх, — пробубонїла товста баба і стягнула побожно уста. Єї безбарвні і мертві очи заблищали удаваною побожностию, наче слухала внеслої пісні і мала перебувати все там, де люди терплять душею. Глубоке вітхане підне-сло єї грудь, котрої повну форму ледво міг захопити незручний ґорсет. Великі, округлі заушниці спадали на ґрубий, золотий нашийник. Похилила ся до малої постави мужчини і запитала притишеним голосом:

— Може би так зачарувати мужа Кармелї, а вас запровадити в єї рамена?

— Ви, пані, наче добродійна Мадонна — відповів голосом повним пошани.

— А, що ви видумуєте!

На пероні тиснула ся і попихала товпа, хотяй поїзд давно вже був заповнений і серед гамору розлягав ся крик упертих, що хотїли конче дістати ся до якогось ваґону. Подвійний, скорий, нетерпеливий голос дзвінка, оклик „від'їзд“ і поїзд пустив ся в рух. Всї участники прогульки, котрих ніс зі собою, мали намір звидіти печері Фонтанель, бажали доступити ласк в печерах непривітного кладовища, положеного на лисій, скалистій горі. Там спочивають тлінні останки померших без релїгійної потіхи, виклятих церквою і самоубийників, в числі вісьмох мілїонів, як казав нарід.

— Але, як се може бути — заговорив Джеґаніно, — що ви вже по році замужа не чуєте ся щасливою?

— Ах, мужчини суть такі недобрі — замітила донна Кончета. — Муж Кармелії бє єї і морить голодом; задурив ся в Тересинії і все гонить за нею.

— Бідна женщина, — сказав тамтой і обсервував з уданим співчутєм сумне і зажурене лице покиненої. Кармеля зовсїм не слухала їх розмови, але своїми великими, змученими очима, котрі сьвідчили виразно о богато пролитих сльозах і безсонних ночах, вдивлювала ся в барви фартушка, вигладжуючи єго фалди худими долонями. Від часу до часу наплинала їй струя крови до лиця так, що чула, що мусить піддати ся зворушеню.

Чи се удасть ся, чи Мадонна наділить єї своєю ласкою? Тревога стискала їй горло. Чула о Фонтанель, о тих, перемаючих пострахом, скалистих печерах, в котрих все спливає кроплями темна і таємнича вода. А кажуть, що се піт померших.

Добрий Боже! Холодна дрощ стрясла єї тілом на думку, що за кілька мінут буде в тій печері, що буде мусїла ходити в глубину, де лежать останки тих нещасливих померших, ко-

прилучити ся також войско, вмашерували до Пристини і звідси вислали телеґраму, що не скорше оставлять місто, аж палата послів буде розвязана. Урядового потверджена сеї вісти ще нема.

Едвард Ґрей, анґлійский міністер заграничних справ впевняв перед двома тиждними, що „відносини Анґлії до Німеччини знамениті і не мають ніяких справ, котрі би могли дотикати обопільних інтересів. Запевненя Ґрея найшла далекоідуче потвердженє в словах бувшого міністра війни льорда Гельдена, котрий недавно в знаменній промові обговорив політичну ситуацию. В противеньстві до тих політичних заяв, в котрих добачував політичний сьвіт найліпшу волю до обмеженя уоружень і нових военних тягарів, поставив міністер военної анґлійскої маринарки Черчіль на деннім порядку анґлійского парляменту предложенє о додаткових кредитах на більшенє числа залоги маринарки. Незалежно від тих „знаменитих відносин“ до Німеччини умотивував міністер маринарки потребу нових кредитів тим, що против Анґлії стоїть як грізний соперник Німеччина, котрої военна фльота мусить бути для Анґлії мірилом нових уоружень. Та не тілько то. Анґлійска фльота мусить не тілько числом, але і справностию та готовостию кождої хвилї до борби, стояти далеко перед німецкою фльотою, коли Анґлія хоче задержати славу найсильнїйшої морскої держави на сьвіті. Після думки анґлійского міністра маринарки, повинна анґлійска фльота стояти все на поготівлю, значить, фльоти обох держав будуть стояти від тепер готові до стратеґічного вимаршу кождої хвилї.

Будова водних доріг в Галичинї.

Віденьский кореспондент Gazet-и Lwowsk-ої доносить: В краєвій працї появили ся в послідних часах звістки про мниме спиненє деяких робіт в будові водних доріг. Про стан тих робіт і про розпоряджене міністерства торговлї в цїли їх приспішеня, можемо донести слідуюче:

В 1909 роцї видано консенс будови на канал 30 кільометрів довгий між Затором і Самбірком. Часть того каналу подїлено на 5 льосів, т. є. льос III. і IV. між Коссовою і Зельчином (12·5 кільометрів) роздано минувшого року і розпочато будову. Пятий льос роздасть ся незадовго. Розписанє I. і II. льосу (12 кільом.) може послїдувати щойно по зладженю операту розданя робіт. Сї працї вже виконують ся, а дирекция будови водних доріг видала розпорядженя в цїли їх приспішеня. Але щоби використати час, віддано управі державних зелїзниць виконанє переставлень двох зелїзничих шляхів на згаданім просторі. Роботи ті, котрих кошти покриє ся з фонду будови водних доріг, розпічнуть ся в протязї сего року. Що-до частини каналу від шлеской границї до Затора відбула ся ревізия траси на весні с. р.

В цїли полагодженя траси запросить ся незабаром краєвий видїл, щоби він зложив в сїй справі заяву.

Окремо від тих пертрактаций розпоряджено приготованя реамбуляцийного операту, бо є намір ще в осени перевести обходову і експроприяцийну комісию. Ладить ся також реамбуляцийний операт від Самбірка до Кракова, щоби для сего простору могти також перевести обходову комісию. Роботи коло канайізацаї Висли під Краковом поступають скоро вперед. Прибережні колектори і бульварові мури вже переважно поставлено.

Операт розданя робіт для язу в Домбю, коморової слюзи і слюзового каналу буде незадовго готовий. Справа консенсу будови для колєктора на лївім березї між старим коритом Рудави і монастирем на Скалцї вимагала тяжких пертрактаций з інтересованими чинниками. Супротив сего, що запрошено вже краєвий Видїл до зложеня заяви, послїдує незадовго виданє консенсу, а потім розширенє сих робіт. В справі продовженя колєктора на правім березї через Дубники, одержала експозитура будови водних доріг припорученє, щоби перевести відповідні студиї в порозуміню з громадою Краковом. А поки що є намір виконати долїшну часть того колєктора, бо в справі траси є вже угода. Працї коло проєкту для каналу від Кракова до Днїстра (388 кільом.) ведуть ся інтензивно. Але приходить думка, що було би лїпше перед зладженєм картин терену і перед виробленєм подрібного проєкту відбути ще сего року конференцию в цїли вислуханя опінії міродайних чинників краю в справі траси, яка відповідала би найлїпше господарским вимогам краю, а також в справі розмірів каналу. Для дальшого веденя робіт в 1913 роцї буде уживати ся ще більше засобів ніж в сїм роцї, так що в 1913 роцї можна сподївати ся ще скорійшого поступу робіт. На случай ухваленя новелї до закона про водні дороги підвисшить ся очевидно кредит установлений на 1913 р.

З такого представленя виходить, що звістки про спиненє каналових робіт є неправдиві. Будівельний рух відповідає зовсїм коштам предвидженим на I. період будови; не занедбано нїчого, щоби приспішити роботи відповідно до ухваленя нового буджету.

Новинки.

Львів, 26 липня 1912.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав підурядникови почтовому Волод. Пасковн у Львові з нагоди перенесеня его в стан спочинку срібний хрест заслуги з короною.

— **Купно коний для краєвої оборони** відбуде ся в сїм роцї в Галичинї в часї від 19 вересня до 18 жовтня для кінноти, а від 18 вересня до 11 жовтня для артилериї. Як цїну верхових коний означено 700 К, а тягарових коний 800 К. Для всеї кінноти краєвої оборони має закупити ся 897 коний, а для артилериї 267 тягарових і 52 верхових коний.

— **Повінь над Прутом.** З Коломиї пишуть, що в наслідок безнастанних дощів і хмаролому, заляв оногди тамошній „Чорний потік“ долїшні части міста. Вода забрала кільканайцять домів. Люди покинули загрожені мешканя. Часть міста над Прутом зовсїм відтята. Войско розбирає і усуває мости, які грозять заваленєм. Зелїзничий рух льокальний перерваний.

— **Здоровлє Сьв. Отца.** З Риму доносять: Сестри Сьв. Отця виїхали на довший лїтний побут. Факт сей римскі дневники підносять яко доказ, що стан здоровля Сьв Отця тепер є вдоволяючий. Бо в минувшім роцї сестри Сьв. Отця, які брата дуже люблять, з огляду на Єго здоровлє не рушали ся з Риму. Але тодї стан здоровля Сьв. Отця був дуже грізний.

— **Руский театр в Ходорові.** Початок о год. 8 вечером.

В суботу 27 липня. „Чоловік і сатана“, образ з житя жидів в 5 діях Я. Ґордіна.

В недїлю 28 липня послїдна вистава „Запорожець за Дунаєм“ комічна народна опера в 3 діях Артемовского; закінчить: „Вечерницї“ музичний твір Нїщиньского.

— **Тов. „Бурса ім. сьв. о. Николая“** в Перемишли прийме до „Ґімназияльного Інститута“ 120—150 учеників. Цїна 30—50 К. На II версї Інститута одержать питомцї в числї около 50, вигіднїйше поміщене за оплатою 50 К. На I поверсї і в партері буде заведений лад бурсацкий (спальнї і салї до науки спільно) і тут буде платити ся 30—40 К. Харч і опіка, особливо поміч в науцї для всїх однакі. З огляду на недостачу відповідних станций в Перемишли має Видїл вже тепер значне число зголошень. Подана треба вносити зараз, а найдальше до 20 серпня с. р. до Дирекциї ц.-к. ґімназиї в рускою мовою викладною в Перемишлї. Видїл.

трі стративши віру в житє, вибирали добровільно смерть, або в якийсь инший спосіб, без потїхи християньскої закінчили християньску вандрівку.

Коли розбурхана єї уява змалювала їй сї темні образи, вхопила ся нагло думки відступленя від свого наміру. Хотіла вернути ся від товариства тих двоє людий. Але они не спускали єї з очий, шептали все межи собою, кидаючи в єї сторону цїкавий і упертий погляд. Анї слїду милосердия анї співчутя не було видко в їх очах, був се погляд безличної цїкавости, що хотїла вислїдити кождий біль сеї нещасної, мученої душі, хотячи побачити єї погоню і дрожачу в своїм упослїдженю. Ах, коби лише вернути і бути самою — думала Кармеля. Але образ суперницї виринув перед него, як він знову верне до неї, як він виповнить свою погрозу і буде жити з другою а єї на віки покине! Нї! Нїколи! Сальватор мусить бути єї власностию, мусить любити єї так, як давнїйше, бути знову єї любимцем палким і чутливим, як колись. Спомин минулих лїт віджив в єї души. Що вечера чекав на неї, щоби відпровадити єї домів. Єго пристрасний погляд доводив єї до нестями, аж з тревогою просила єго: „Не диви ся так на мене“. Він однак сьміяв ся, стискав єї руки.

Яка щаслива она була тодї! Одної ночи в Merґalїнї — коли від недавна були повінчані напала єї якась неясна тревога, котра давила єї за горло і сама не знаючи чого плакала гірко і розпучлива, наче їй лучило ся якесь велике нещастє. Муж перестрашений також близький плачу обсипував єї питанями держачи єї сильно в раменах.

— Я не знаю сама — не можу тобі сказати — вистогнала серед плачу. — Знаєш добре що я щаслива. Може гнете мене надмірне щастє, хто може се знати. Ти будеш мене все любити, правда? все, так, як тепер, Сальваторе? Сальватор розпустив єї чорні коси і укрив лице в розквененім волосю, щоби не показати свого обуреня а потім засипав єї пристрастними поцїлуями, а она дрожала під его палкими устами.

Се були останні его поцїлунки. Потім він став ся инший, обходив ся з нею зле, а навіть почав бити єї. Ясна зоря їх любови гасла. Коли вертав домів пізною порою змучений, а часто визиваючий, тодї здавало ся їй, що вносить до хати запах тамтої, иншої, що убє єї заздрість що пукне їй серце. Але любов єї для него була все та сама і вірність ненарушена. Хотяйби найпізнїйше вертав домів, чекала все на него при малім віконци. Не чула зимна нічного вітру, котрий через нужденне віконце вїяв до середини. Журила ся лише тревогою, що єму могло щось злого приключити ся; на колїнах благала тодї Найсьвятійшу Марію, щоби ратувала его і повернула здорового. Коли серед серед темноти нічної побачила далеко єго поставу, замикала вікно і клала ся до лїжка; потім удавала що твердо спить, бо він гнїває ся, як застав єї, що очікувала єго. Чула, як осторожно входив, тихо здоймав своє убраня, і з запертим віддихом завивав ся колдрою, думаючи, що она не замітить, як він пізно прийшов домів. Однак мимо всякого зусиля не могла повздержати нераз своїх слез. Тодї він бив ся, проклинав память єї родичів, а деколи побивав єї.

(Конець буде).

— **Сніги в липни.** З Міррен в Швайцариї — недалеко Юнґфрав доносять, що онгди падав там сніг протягом 10 годин. Ціла околиця вкрита снігом. Температура спала на 3 ст. Діти і молодїж бавить ся снїгом як зимою.

— **Смерть при престолі.** В Іннїхен, в Тиролї, вімлїв при престолї підчас богослуженя о. Відмаєр і падаючи ударив ся так сильно о рубець степеня, що пукла єму голова, в наслїдок чого помер.

— **На памятник Т. Шевченка в Києві** зложено в червни с. р. в обєднанім комітетї 582 карб. 76 коп. Всього є доси в тім комітетї 63.252 карб. Крім того в полтавскім земстві є 39.986 карб., а в золотоношскім земстві 5.000 карб. Разом виносить фонд будови памятника 108.238 карбованців.

— **Нещастні пригоди.** З Інсбрука доносять, що в дорозї до Кортіне вивернув ся почтовий самохід коло Тоблях. Погибла одна женщина, а 11 подорожних легко покалїчило ся. — В Севастополи повстав в летничій школї з причини вибуху бензини огонь і знищив варстати, 4 лїтаки, 3 самоходи і много складових частий машин.

— **Пригоди летунів.** В Венеції виконало в суботу пятьох летунів лет вільним бальоном. Коли бальон находив ся недалеко Верони, на висоті 2.600 м., струї воздуха кинули єго відразу на висоту 7.000 м. Всї летуни, котрим під впливом зменшеного тисненя почали показувати ся на шкірі малі краплї крови, а віддихане спричинювало великий біль в грудях, стратили сьвідомість і опамятали ся аж тодї, коли бальон опав знов до висоти 2000 метрів. Вкінци бальон опустив ся коло Будапешту.

— **Суфражистки не жартують.** З Дублїна (в Анґлії) доносять: Онгди вечером прибув сюди премієр Аскіт. Публика урядила єму велику овацию, підчас чого одна суфражистка кинула до повоза, яким їхав премієр, топір. Не поцілила вправдї Аскіта, але скалїчила легко єго товариша Редмонда. — При кінци представленя в місцевім театрі, коли Аскіт хотів забрати слово, одна женщина кинула з льожі до орхестри запалений фотель. Запалила ся куртина, але огонь скоро погашено. Між тим повстав великий переполох, серед якого та женщина вспіла утечи. Поліция арештувала 8 суфражисток, що були вмішані в ті події. В їх мешканях переведено ревізию і найдено стрільний порох і много инших вибухових матеріялів.

— **Записи до лїцею руского Інститута** для дівчат в Перемишли, на курси приготовляючі до семинарийної матури і на курси приготовляючі абітурієнтки лїцею до матури реформованої реальної ґімназиї відбудуть ся в днях 2 і 3 вересня с. р. Вступні іспити до приготовляючої і І. лїцеальної кляси відбудуть ся дня 3 вересня, до висших кляс від 5 до 10 вересня. Учениці до приготовляючої, І. і нові до висших кляс мусять мати сьвідоцтво хресту і без него не будуть приняті. Дня 3 вересня отворене шкільного року торжественним Богослуженем, а 4 вересня пічне ся наука. О приняте до інтернату зголошувати ся до Видїлу руского Інституту для дівчат в Перемишли а о приняте до школи до Дирекції Лїцею. Близші інформациї в звіті шкільним і проспекті.

— **Знов замахи на порохівні.** З Будапешту доносять, що на порохівню в Гаймаскар пляновано онгди замах. Невислїджені особи вломили ся до порохівні і хотїли спричинити вибух. Замітив се вояк, що стояв на вартї і вистрілив на пострах, на що надбігла цїла варта. То відстрашило виновників, так, що вспіли утечи. Стверджено, що брама до маґазину вибухових матеріялів була виважена.

Другий замах пляновано на порохівню в Люблянї. Незвістні виновники, мимо того, що в пору їх спостережено, утїкли.

— **Відгомін спроневірень є консуляті в Варшаві.** З Відня доносять, що касаційний трибунал відкинув зажалене неважности, яке вніс Вол. Криницкий, був. управитель канцеляриї австро-угорского консуляту в Варшаві, против засуду присяжних у Віднї. Суд засудив Криницкого за спроневірене в сумі 75.000 К на 2-лїтну вязницю.

— **Із статистики Волинї.** Перепись населеня Волинї виказує, що в 1910 р. було там 3,702.992 душ; з сего найбільше Українців (70·1 проц.), потім жидів (13·2 проц.), Поляків (6·2 проц.), Нїмців (5·7 проц.), Москалів (3·5 проц.), та инших 0.4 проц. Найбільше Українців було в оруцкім повітї (83·4 проц.), а найменше в луцкім повітї (57 проц.).

Телеґрами.

Прага 26 липня. Панує загальне пересьвідчене, що переговори угодові будуть мусїли бути перервані аж до осени. Ческий аґрарний клюб ухвалив, аби на становище президента однопільного клюбу ческого підпирати пос. Удржала на місце пос. Фідлєра.

Будапешт 26 липня. Pesti Hirlap доносить, що мінїстер війни предложив цісареви меморіял, доказуючий конечність введеня сталевих армат. Також мінїстер справ заграничних ґр. Берхтольд на послїдній авдиєнциї у цісаря підпирав становище мінїстра війни.

Константинополь 26 липня. Ходять непокоячі поголоски о можливости замаху державного. Поліция консиґнована коло парляменту. Побоюють ся великих розрухів. В Пристинї, що є осередком ворохобничого руху, є 25.000 Альбанців. Дожидають приходу ще 10.000. Ворохобники знищили телеґрафічну комунікацию.

Константинополь 26 липня. На засїданю палати послів відчитав президент лист официрскої ліґи, в котрім поставлене жадане розвязаня палати, названої театром, до 48 годин, в противнім случаю официри виповнять свій патріотичний обовязок. То ультіматум викликало в палатї обурене. Всї бесїдники заявили, що ставлять опір до крайности. Палата ухвалила зажадати від вел. везира і мінїстра війни пояснень. Мінїстер війни висказав жаль з причини того листу і заповів строге слїдство, що палата приймила до відомости.

Надіслане.

— **Домашна кухня. (Як варити і печи? Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.**

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим друком.** Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділі).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В Лозиньского під зарядом І. Недопада.